

Jacek Przeniosło

Sławków, woj. katowickie

Informator Archeologiczny : badania 15, 322-323

1981

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pól górniczych i anomalii z szybami nastąpić może w wyniku dalszych badań wykopaliskowych /lokalizowanych m.in. na podstawie wyników badań geofizycznych/.

Celem prześledzenia zmienności otworów do głębokości ok. 6 m, wykonano dwa równoległe ciągi sondowań geoelektrycznych, o długości 200 m każdy. Sondowania wykazały obecność w warstwie przypowierzchniowej otworów o formach kieszeniowatych i nieckowatych, o podwyższonych wartościach materiałów wypełniających. Formy te mogą odpowiadać skupiskom wyrobisk.

Badania będą kontynuowane.

SANDOMIERZ
Kopiec Salvae Regina

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Samodzielne Stanowisko d/s
Stosowania Metod Geofizycznych
w Warszawie

Badania prowadzili: mgr Tomasz Herbich, dr Dario Monna, dr Jacek Przeniosło, mgr Iwona Modrzewska-Marciniak, mgr Tomasz Scholl. Pierwszy sezon badań. Prospekcja archeologiczno-geofizyczna.

Celem prac przeprowadzonych w 1979 r. było określenie charakteru kopca, uzupełnienie danych uzyskanych w 1971 roku przez grupę Przedsiębiorstwa Poszukiwań Geofizycznych. W przeciwieństwie do 1971 roku, w 1979 zastosowano zamiast profilowań geoelektrycznych metodą ciągów sondowań geoelektrycznych. Wykonano dwie pary ciągów mikrosondowań biegnące od podstaw kopca przez jego wierzchołek. Otrzymane w wyniku pomiarów krzywe wynikowe mają charakter zróżnicowany, a budowa wgłębna kopca ma cechy wielowarstwowe, szczególnie przy powierzchni. Centralną część kopca stanowią warstwy wysokooporowe przykryte materiałem nieskooporowym /gliny, iły/. Większe zróżnicowanie wyników okazało się niemożliwe ze względu na możliwość otrzymania sfalszowanego obrazu morfologicznego. Otrzymane rezultaty pozwoliły na zasugerowanie czterech miejsc pod otwory wiertnicze. Prace geofizyczne zostały zakończone.

SŁAWKÓW
woj. katowickie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Samodzielne Stanowisko d/s
Stosowania Metod Geofizycznych
w Warszawie

Badania prowadził zespół kierowany przez dr Jacka Przeniosło. Finansował Urząd Miasta Dąbrowy Górniczej. Gród średniowieczny.

Celem badań geofizycznych w 1981 r. było prześledzenie przebiegu konstrukcji na terenie grodu, położonego w południowej części miasta, 2 przy ul. Zamkowej. Badaniami objęto teren o powierzchni ok. 1.000 m² /80 % powierzchni grodu/. Dla lepszego rozpoznania obiektu zastosowano dwie metody: elektrooporową i magnetyczną.

Badania rozpoczęto od wykonania ciągu mikrosondowań geoelektrycznych, dającym informacje o charakterze ośrodka, jego zmienności i uwarstwieniu. Profilowania elektrooporowe przeprowadzono układem umożliwiającym prospekcję w warstwie do głębokości ok. 1,5-2 m. Wyniki pomiarów wykazały duże zróżnicowanie oporności badanej warstwy. Analizując rozkład oporności gruntu, wydzielono zarysy struktur o charakterze murów. Struktury te tworzą prostokątny zespół o wymiarach 27 x 20 m, o zarysie nie pokrywającym się z obecnym kształtem wzgórza. Wskazuje to na możliwość współistnienia konstrukcji murowanych /w południowo-zachodniej części wzgórza/ z ziemnymi /zamykającymi część północno-wschodnią/.

Układ konstrukcji potwierdzają wyniki badań magnetycznych. Wartości pomiarów tą metodą wskazują, że do budowy użyto materiałów pobudliwych magnetycznie, jak cegła i zlepniec o zawartości minerałów żelazistych.

SYCYNA
woj. radomskie

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Samodzielne Stanowisko d/s
Stosowania Metod Geofizycznych
w Warszawie

Badania prowadziła ekipa pod kierunkiem dr. Jacka Przeniosło przy współpracy z Muzeum Okręgowym i Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Radomiu. Finansował IHKM PAN i Radomskie Towarzystwo Naukowe. Okres nowożytny.

Badania wykonano w celu lokalizacji pozostałości i zabudowy dworskiej z okresu i działalności Jana Kochanowskiego. Prace prowadzone w roku 1981 były kontynuacją i uzupełnieniem prospekcji geofizycznej wykonanej w latach 1979 i 1980. Dla uzyskania cząłociowego obrazu warunków zalegania poszukiwanych obiektów wykonano wykopy weryfikacyjne dla danych geofizycznych. Prace prowadzono w dwóch rejonach nazwanych "Przy Figurze" i "Stawy". Badania w rejonie "Przy Figurze" pozwoliły na stwierdzenie, że zanotowane anomalie rozkładu oporności gruntu w tym terenie są spowodowane naturalną budową geologiczną i nie wiążą się z działalnością ludzką.

Na stanowisku "Stawy" założono cztery wykopy sondażowe o łącznej powierzchni 40 m². Odsłonięto pozostałości budowli o przynajmniej dwóch fazach konstrukcyjnych. Ujawniono zabytki /pozostałości naczyń szklanych,